

טל ניצן

שני שירים

איגרא רמא

נגמר בלון הגז או מה
 מי זוכר למה עליתי לגג
 בכ"ב באיר התשס"ז
 יום שפרש על פני השמים יריעה
 בגון התפוז החרדל פצצת המימן
 והתשוקה הקשה הממשכת לגשם
 עלתה כמו שועה ממגרשי החניה
 עד צלחות הלון
 שם סבבוני בתי מדות
 מבצרי האדונים בתרוני
 מגדלי צמרת מגדלי
 תל אביב שרתון סיטי טאוואר
 גינדי היטס וצריחי יו
 והפלוס הקט של פיבקו
 ובצל המגדלים
 שמראם כיער מתוחים
 טפריהם נעוצים באדמה הנסוגה
 ומצחיהם השטוחים בצהב השמים
 הרהרתי בדירה שבמורד י"ח המדרגות
 בחסד המתחדש מדי שנה בשנה
 על תנאי בלי אופציה כנגד שטר בשחון
 בתפאורה המשתכללת בשקידה -
 שיום אחד
 בתנועה מימנת חדה
 תמשך כמו שטיח
 תחת רגלי.

היסטוריה קצרה

שוב אין בתוכנו זוכר
 כִּמָּה זְמַן אֲנַחְנוּ מַחֲכִים
 לְגַל לֶבֶן עוֹר שִׁימְחָה אֶת
 מַה שְׂדֵי בּוֹזְרוּ הֶקֶם לַתְּחִיָּה
 לְלַפֵּת אֶת הַחֲזָה בְּבִקָּר,
 אֶת קִנְיַת הַנְּשִׁימָה בְּעֶרֶב

כי נחילי הנמלים שנהדפו
 שָׁבִים לְהִשְׁחִיר אֶת בְּתִינּוּ, וְרוֹתְחִין
 מִסְּפָלֵי הַחֲרָסִינָה מְזַנְקִים אֶל פְּגִינּוּ,
 וְסַכִּינִים שְׂמָאָסוּ בְּבִשֵּׁר הַתּוֹתִים
 מְבַקְּשׁוֹת אֶצְבָּעוֹת.

מתי ישכבו פסות הניר החגות באויר,
 יִשְׁקָטוּ בְּאֶבֶק
 קָרְעֵי הַלַּחֵשׁ חֲסֵר הַתּוֹעֵלֶת?

מה שנשמע כמו גשם היה פסלת בנין
 נִעְרַמַת לְסוּלָלוֹת עֶפֶר.
 מה שנשמע כמו יבבה היה יבבה.
 זֶה זְמַן רַב נַחוּץ לָנוּ אֶסוּן חֲדָשׁ
 שִׁיכְרִית אֶת שְׂאֲרֵית אֶסוּנָנוּ.